



FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 24 stycznia 2025 roku – godz. 19.00

GRANDIOSO **Symfonia radości**

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Mateusz Krzyżowski fortepian
Michał Klauza dyrygent

W programie:

FRANCISZEK LESSEL
Finale molto presto [6']

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Koncert fortepianowy F-dur KV 459 [24']

- Allegro
- Allegretto
- Allegro assai

/przerwa/

LUDWIG van BEETHOVEN
VIII Symfonia F-dur op. 93 [26']

- Allegro vivace e con brio
- Allegretto scherzando
- Tempo di menuetto
- Allegro vivace



MATEUSZ KRZYŻOWSKI

Absolwent Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w klasie prof. dr hab. Joanny Ławrynowicz-Just (2023). Laureat licznych nagród konkursowych: I nagrody w Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. I. J. Paderewskiego w Bydgoszczy (2022), I nagrody w XII Międzynarodowym Konkursie Młodych Pianistów „Artur Rubinstein in memoriam” w Bydgoszczy (2021), I nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym im. Fryderyka Chopina (2018). W 2021 roku reprezentował Polskę w półfinale XVIII Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie. W 2022 roku został uhonorowany tytułem Tyskiego Ambasadora Kultury.

Jego interpretacje doceniane są za naturalność i swobodę w kształtowaniu muzycznej wypowiedzi, formułowanej z dbałością o możliwie wierne oddanie intencji kompozytora. Występuje regularnie w najbardziej prestiżowych salach koncertowych w Polsce (m.in. w Filharmonii Narodowej i sali NOSPR w Katowicach) oraz za granicą – wymienić tu należy m.in. Francję, Niemcy, USA, Japonię, Słowację, Litwę, Ukrainę, Węgry i Zjednoczone Emiraty Arabskie. Wśród dyrygentów, z którymi współpracował, znaleźli się Kai Bumann, Marek Moś, Michał Klauza, Wojciech Rodek, Mirosław Jacek Błaszczuk, Alexander Humala, Marek Wroniszewski, Jan Miłosz Zarzycki, Jakub Chrenowicz i Jurek Dybał.

W ostatnich latach artysta opublikował trzy płyty z muzyką kameralną: „Peine et Plaisir” (Requiem Records) oraz „Interwar Retrospections” i „The Most Beautiful Songs” (obie wydane przez Sarton Records).

Jest stypendystą programów: Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska”, Fundacji im. Jerzego Semkowa, Marszałka Województwa Śląskiego, Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci i Fundacji „Tychy – Dobre Miejsce”. W 2024 roku został wyróżniony medalem „Magna cum Laude” dla najlepszego absolwenta Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina.



MICHAŁ KLAUZA

Dyrektor artystyczny Orkiestry Polskiego Radia w Warszawie. Wcześniej pełnił funkcję kierownika muzycznego Opery i Filharmonii Podlaskiej (2013–2015), drugiego dyrygenta NOSPR w Katowicach (2009–2015), dyrygenta i zastępcy dyrektora muzycznego Welsh National Opera w Cardiff (2004–2008). W 2011 roku w Narodowej Operze Ukrainy w Kijowie dyrygował koncertowym wykonaniem „Króla Rogera” Karola Szymanowskiego (przewidzianym jako finałowe wydarzenie Zagranicznego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji w Radzie UE). W 2021 roku w Operze Krakowskiej przygotował i poprowadził prapremierę opery „Wanda” Joanny Wnuk-Nazarowej. W Teatrze Wielkim – Operze Narodowej przygotował i pokierował muzycznie dwiema polskimi premierami dzieł Benjamin Brittena: były to „Billy Budd” (2019) i „Peter Grimes” (2023).

W swym dorobku artystycznym posiada szereg nagrań radiowych i telewizyjnych. Z NOSPR dokonał pierwszej studyjnej rejestracji operetki „Loteria na mężów” Szymanowskiego, wydanej przez Polskie Radio i nominowanej w 2019 roku do nagrody „Fryderyk”. Z Polską Orkiestrą Radiową nagrał m.in. operę „Hagith” Szymanowskiego, nagrodzoną „Fryderykiem” w 2020 roku (w kategoriach „Album roku” oraz „Muzyka oratoryjna i operowa”), msze Stanisława Moniuszki, utwory symfoniczne Henryka Warsa, Stanisława Skrowaczewskiego, Henryka Mikołaja Góreckiego i Wojciecha Kilara. W 2002 roku z zespołami Teatru Wielkiego – Opery Narodowej zarejestrował dla Polskiego Radia spektakl „Króla Rogera”. Dokonał szeregu nagrań muzyki filmowej (m.in. do nagrodzonego „IO” Jerzego Skolimowskiego).

Od 2016 do lutego 2022 roku był gościnnym dyrygentem Teatru Wielkiego w Moskwie, gdzie przygotował premiery „Don Pasquale” Donizettiego i „Idioty” Weinberga, dyrygował tam także „Eugeniuszem Onieginem” Czajkowskiego i „Katarzyną Izmańską” Szostakowicza (współpracę tę zerwał po barbarzyńskim ataku reżimu putinowskiego na Ukrainę).

Jest wykładowcą w Katedrze Dyrygentury Symfoniczno-Operowej UMFC w Warszawie.

GRANDIOSO

Symfonia radości

Dzisiejszy wieczór rozpoczynamy od utworu kompozytora niemal zupełnie zapomnianego – w istocie niewykonywanego (i tym samym niesłuchanego) już od połowy XIX wieku. **Franciszek Lessel** (1780–1838) był jednak postacią, bez której trudno pojąć dzieje muzyki polskiego klasycyzmu. Jego dzieła (dodajmy od razu: wiele z nich niestety zaginęło) wspomina się przy omawianiu historii niemal wszystkich gatunków muzycznych, z oratorium i operą włącznie. Był uczniem Josepha Haydna, z którym łączyła go serdeczna, przyjacielska relacja. Studia u mistrza trwały aż dziesięć lat. W Wiedniu pobierał nadto lekcje u Antonia Salieriego i Luigiego Cherubiniego. Nic więc dziwnego, że twórczość polskiego kompozytora przeniknięta jest duchem i stylistyką muzyki wiedeńskiej. Po powrocie do kraju Lessel przez krótki czas prowadził działalność artystyczną, również jako koncertujący pianista. Wkrótce jednak zaczął zajmować się innymi pracami (zapewne z przyczyn ekonomicznych), po 1810 roku muzyka stanowiła zapewne już tylko dodatek do szarej codzienności...

Dziś pamiętany jest przede wszystkim jego Koncert fortepianowy C-dur op. 14, mający w muzyce polskiej charakter prekursorski. Lessel napisał także sześć symfonii – z nich zachowała się tylko pojedyncza część, będąca finałem (prawdopodobnie) piątej. Jej to słuchamy dzisiaj jako **Finale molto presto** (1805). Rękopis fragmentu jest przechowywany w Bibliotece Państwowej w Berlinie, niedawno został opracowany (i opublikowany) przez Macieja Negreya na potrzeby Filharmonii Opolskiej. Uwagę zwraca skromna obsada orkiestry: jeden flet, para obojów i rogów oraz smyczki. (6')

W naszej wyobraźni **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791) jawi się dziś przede wszystkim jako kompozytor. Powinniśmy jednak pamiętać, że podczas swego niedługiego życia zdobył on równie istotną sławę pianisty-wirtuoza, wykonującego własne utwory solowe i kameralne; grał również koncerty z orkiestrą, zyskując przy tym status gwiazdy. Pozostawił dwadzieścia siedem koncertów na swój ukochany instrument: dwadzieścia pięć utrzymanych w tonacjach durowych i tylko dwa w molowych. Alfred Brendel, ich wybitny dwudziestowieczny interpretator, zwykł mawiać, że w tych dziełach – i w muzyce Mozarta w ogóle – widoczne są opozycje między tym, co prywatne oraz tym, co publiczne, między losem i wolnością, wdziękiem i wzniosłością, komizmem i powagą, ironią i jednoznacznością.

Kilka lat po śmierci Mozarta Heinrich Christoph Koch w swoim „Musikalisches Lexicon” (1802) przywoływał koncerty Mozarta jako wzorcowe i opisywał je jako „namiętny dialog” między pianistą i akompaniującym mu zespołem. Solista wyraża swe uczucia, kierując je ku orkiestrze i uzyskując jej stosowną replikę. Koch porównywał koncert do starożytnej tragedii, w której aktor wypowiadał swe emocje wobec chóru – ten z kolei na swój sposób również uczestniczył w scenicznej akcji.

Trzy dni przed kolejną rocznicą urodzin mistrza z Salzburga słuchamy **Koncertu fortepianowego F-dur KV 459** (1784) – jednego z najbardziej znanych i cenionych, ostatniego z aż sześciu utworów tego gatunku skomponowanych w ciągu owego wielce pracowitego roku. Twórca wykonywał je w ramach własnych koncertów abonamentowych, co stanowiło wówczas jego podstawowe źródło utrzymania.

Dwa lata wcześniej Mozart w domu barona Gottfrieda van Swieten doznał niezwykłego przeżycia: możliwości poznania dzieła Johanna Sebastiana Bacha. Dzięki temu zrozumiał, że polifonia może być wciąż doskonałym narzędziem kształtowania formy dzieła i jego ekspresji, nie zaś jedynie reliktem wielkiej przeszłości. W finale Koncertu F-dur rzucił ówczesnym słuchaczom prawdziwe wyzwanie: zaproponował tam nader efektownie fugowane fragmenty, w których barokowy kunszt idzie w parze z rokokową ornamentyką. Dodajmy jeszcze, że zachowane autorskie kadencje solowe do tego koncertu zalicza się do najbardziej pomysłowych – zyskujemy dzięki nim całkiem niezły wizerunek Mozarta-improwizatora. (24')

Zbyt łatwo się zapomina, że **Ludwig van Beethoven** (1770–1827), często nazywany „tytanem historii muzyki”, miał również poczucie humoru. Także w jego partyturach przejawia się – bywa, że nieoczekiwanie – komiczna strona natury kompozytora, zmysł autoironii, upodobanie do zabawy dźwiękiem: to przypadek **VIII Symfonii F-dur op. 93**. Sprawia ona wrażenie niepozornej, gdy zestawia się ją z pełną energią Siódmą, jest bowiem tego dzieła przeciwieństwem – analogicznie VI Symfonia „Pastoralna” (także utrzymana w tonacji F-dur) sytuuje się na antypodach Piątej. Ale to pierwsze wrażenie jest nieco mylące – Beethoven jest tu przede wszystkim mistrzem dowcipu: w niczym nie ustępuje on swemu niegdysiejszemu nauczycielowi, wielkiemu humoryście muzycznemu Josephowi Haydnowi.

To jednakże jeszcze nie wszystko. Swego czasu Piotr Deptuch pisał: „Ósma Beethovena ma opinię dzieła lekkiego i bezpretensjonalnego, choć jej pierwsza część ze swym zdyszczanym biegiem muzycznych wydarzeń i nagłymi erupcjami ostinatowych motywów przypomina szaleńczą jazdę nad bardzo wysoką przepaścią. Część druga to burleska,

najlepsza od czasów Haydnowskiej Symfonii »Zegarowej«. Po uroczym wystylizowanym menuecie następuje wyrafinowany finał z nieustannie przesuwanymi rytmicznie frazami i motywami, zwodniczymi rozwiązaniami i wręcz perwersyjnie toczoną grą ze słuchaczem, który wciąż otrzymuje tu coś zupełnie innego, niż oczekiwał. VIII Symfonia to dzieło ogromnej artystycznej samowiedzy Beethovena, które emanuje pozorną tylko prostotą – dlatego rzadko znajduje godnych siebie wykonawców". (26')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

31.01. GRANDIOSO Noc euforii

pt., 19.00 koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Jarosław Meisner puzon
Jakub Chrenowicz dyrygent

E. CHABRIER – Rapsodia „España”
 A. WESOŁOWSKI – Euphory Concerto
 A. WESOŁOWSKI – Gliss Concerto
 G. BIZET – I i II Suita z opery „Carmen”

03.02. ESPRESSIVO Polish Jazz Legends

pn., 19.00 koncert jazzowy

Szczecin Philharmonic Big Band
Bernard Maseli wibrafon
Grzegorz Nagórski puzon

05.02. MISTERIOSO Cztery pory roku w Buenos Aires

śr., 19.00 koncert kameralny

Trio Con Fuoco:
Edyta Wolańska skrzypce
Natalia Wesółowska wiolonczela
Oleg Wolański akordeon

A. PIAZZOLLA –
 Pory roku w Buenos Aires
 Libertango
 Oblivion
 Street Tango
 Milonga del Angel

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 24. Januar 2025 – 19.00 Uhr

GRANDIOSO **Sinfonie der Freude**

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Mateusz Krzyżowski Klavier
Michał Klauza Leitung

Programm:

FRANCISZEK LESSEL
Finale molto presto [6']

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Klavierkonzert F-Dur KV 459 [24']

- Allegro
- Allegretto
- Allegro assai

/Pause/

LUDWIG van BEETHOVEN
Sinfonie Nr. 8 F-Dur op. 93 [26']

- Allegro vivace e con brio
- Allegretto scherzando
- Tempo di menuetto
- Allegro vivace



MATEUSZ KRZYŻOWSKI

Er ist Absolvent der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität in der Klasse von Prof. Joanna Ławrynowicz-Just (2023). Er erhielt u.a. den 1. Preis beim Internationalen I. J. Paderewski-Klavierwettbewerb in Bydgoszcz (2022), den 1. Preis beim 12. Internationalen Wettbewerb für Junge Pianisten „Arthur Rubinstein in Memoriam“ in Bydgoszcz (2021) und den 1. Preis beim Polnischen Fryderyk-Chopin-Klavierwettbewerb (2018). 2021 vertrat er Polen im Halbfinale des 18. Internationalen Fryderyk-Chopin-Klavierwettbewerbs in Warschau. 2022 wurde er mit dem Titel des Kulturbotschafters der Stadt Tychy geehrt.

Seine Interpretationen werden für Natürlichkeit und Freiheit bei der Gestaltung der musikalischen Expression sowie für eine möglichst getreue Wiedergabe des kompositorischen Stils geschätzt. Der Künstler tritt regelmäßig in den renommiertesten Konzertsälen Polens auf – u.a. in der Warschauer Nationalphilharmonie und im Saal des Nationalen Sinfonieorchesters des Polnischen Rundfunks (NOSPR) in Kattowitz – als auch in Frankreich, Deutschland, Japan, Ungarn, Litauen, der Slowakei, der Ukraine, den USA, den Vereinigten Arabischen Emiraten u.a. Zu den Dirigenten, mit denen er zusammengearbeitet hat, gehören Kai Bumann, Marek Moś, Michał Klauza, Wojciech Rodek, Mirosław Jacek Błaszczyk, Alexander Humala, Marek Wroniszewski, Jan Miłosz Zarzycki, Jakub Chrenowicz und Jurek Dybał.

In den letzten Jahren veröffentlichte er drei Alben mit Kammermusik: „Peine et Plaisir“ (Requiem Records) sowie „Interwar Retrospections“ und „The Most Beautiful Songs“ (beide bei Sarton Records).

Er erhielt Stipendien des Ministeriums für Kultur und Nationalerbe („Junges Polen“), der Jerzy-Semkow-Stiftung, des Marschalls der Woiwodschaft Schlesien, des Nationalen Fonds für Kinder und der Stiftung „Tychy – Guter Ort“. Als bester Absolvent der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität wurde er 2024 mit der Medaille „Magna cum Laude“ ausgezeichnet.



MICHAŁ KLAUZA

Er ist künstlerischer Leiter des Polnischen Rundfunkorchesters in Warschau. Früher war er als Musikdirektor der Podlachischen Oper und Philharmonie (2013–2015), als zweiter Dirigent des Nationalen Sinfonieorchesters des Polnischen Rundfunks (NOSPR) in Kattowitz (2009–2015), sowie als Dirigent und stellvertretender Musikdirektor der Welsh National Opera Cardiff (2004–2008) tätig. An der Ukrainischen Nationaloper in Kiew dirigierte er 2011 (zum Abschluss der polnischen EU-Ratspräsidentschaft) eine konzertante Aufführung von Karol Szymanowskis „König Roger“. 2021 bereitete er die Uraufführung der Oper „Wanda“ von Joanna Wnuk-Nazarowa an der Krakauer Oper vor. An der Warschauer Nationaloper leitete er zwei polnische Erstaufführungen von Werken Benjamin Brittens: „Billy Budd“ (2019) und „Peter Grimes“ (2023).

Er realisierte viele Rundfunk- und Fernsehaufnahmen. Seine Weltersteinspielung von Szymanowskis Operette „Männerlotterie“ (mit dem NOSPR) wurde vom Polnischen Rundfunk veröffentlicht und 2019 für den „Fryderyk“-Preis nominiert. Mit dem Polnischen Rundfunkorchester nahm er u.a. Szymanowskis Oper „Hagith“ auf, die 2020 mit dem „Fryderyk“-Preis geehrt wurde (in den Kategorien „Album des Jahres“ und „Oratorien- und Opernmusik“), ferner Stanisław Moniuszkos Messen, Orchesterwerke von Henryk Wars, Stanisław Skrowaczewski, Henryk Miłkołaj Górecki und Wojciech Kilar. 2002 spielte er mit dem Ensemble der Warschauer Nationaloper den erwähnten „König Roger“ ein. Er realisierte auch viele Filmmusik-Aufnahmen (u.a. für den preisgekrönten „IO“ von Jerzy Skolimowski).

Von 2016 bis Februar 2022 war er Gastdirigent des Moskauer Bolschoi-Theaters, wo er die Premieren von Donizettis „Don Pasquale“ und Weinbergs „Idioten“ vorbereitete; überdies leitete er dort Tschaikowskys „Eugen Onegin“ und Schostakowitschs „Katerina Ismailowa“ (er brach diese Zusammenarbeit nach dem barbarischen Angriff des Putin-Regimes auf die Ukraine ab).

Derzeit doziert er an der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität (Orchester- und Operndirigieren).

GRANDIOSO

Sinfonie der Freude

Den heutigen Abend eröffnet Musik eines vergessenen Komponisten – seit Mitte des 19. Jahrhunderts werden seine Werke nicht mehr aufgeführt. Es geht um **Franciszek Lessel** (1780–1838), eine Figur, ohne die die Geschichte des polnischen Klassizismus schwer nachzuvollziehen ist. Seine Kompositionen (von denen viele leider verschollen sind) erwähnt man bei der Erörterung der Geschichte fast aller musikalischen Gattungen, einschließlich des Oratoriums und der Oper. Als Schüler von Joseph Haydn war mit ihm befreundet. Das Studium beim Meister dauerte zehn Jahre, darüber hinaus nahm er in Wien Unterricht bei Antonio Salieri und Luigi Cherubini. Es ist daher nicht verwunderlich, dass das Oeuvre des polnischen Komponisten von Geist und Stil der Wiener Musik durchdrungen ist. Nach seiner Rückkehr nach Polen war Lessel kurzzeitig künstlerisch tätig, u.a. als konzertierender Pianist. Doch schon bald widmete er sich anderen Tätigkeiten (vermutlich aus finanziellen Gründen) und nach 1810 war die Musik wahrscheinlich nur noch eine Ergänzung zu seinem grauen Alltag...

Heutzutage spielt man gelegentlich sein für die polnische Musik bahnbrechendes Klavierkonzert C-Dur op. 14. Lessel schuf auch sechs Sinfonien – nur ein einziger Satz ist erhalten geblieben, nämlich das Finale der (wahrscheinlich) fünften. Wir präsentieren es heute Abend als **Finale molto presto** (1805). Das Manuskript dieses Bruchstücks wird in der Berliner Staatsbibliothek aufbewahrt. Es ist unlängst von Maciej Negrę für die Philharmonie Oppeln bearbeitet (und veröffentlicht) worden. Bemerkenswert ist die bescheidene Orchesterbesetzung: eine Flöte, je zwei Oboen und Hörner sowie Streicher. (6')

Vom heutigen Publikum wird **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791) vor allem als Komponist betrachtet. Wir sollten aber nicht vergessen, dass er sich in seinem kurzen Leben einen ebenso bedeutenden Ruf als virtuoser Pianist erwarb, der seine eigenen Solo- und Kammermusikwerke aufführte; er spielte auch Konzerte mit Orchester und erlangte dadurch Star-Status. Mozart schuf siebenundzwanzig Konzerte für sein Lieblingsinstrument: fünfundzwanzig in Dur und lediglich zwei in Moll. Alfred Brendel, ihr hervorragender Interpret, pflegte zu sagen, dass in diesen Werken – und in Mozarts Musik im Allgemeinen – die Gegensätze zwischen Privatem und Öffentlichem, Schicksal und Freiheit, Graziösem und Erhabenem, Komischem und Ernsthaftem, Ironie und Eindeutigkeit sichtbar seien.

Wenige Jahre nach Mozarts Tod fand Heinrich Christoph Koch in seinem „Musikalischen Lexicon“ (1802) Mozarts Konzerte vorbildlich und beschrieb sie als „leidenschaftliche Dialoge“ zwischen dem Pianisten und dem begleitenden Ensemble: Der Solist drücke seine Gefühle aus, so Koch, indem er sie auf das Orchester lenke und eine entsprechende Replik von ihm erhalte – wie in der antiken Tragödie, in der der Protagonist seine Emotionen gegenüber dem Chor ausdrücke, der wiederum auf seine Weise am Bühnengeschehen teilnehme.

Drei Tage vor den Geburtstag des Salzburger Meisters hören wir das **Klavierkonzert F-Dur KV 459** (1784) – eines der bekanntesten und meistgeschätzten, das letzte von nicht weniger als sechs Werken dieser Gattung, die in jenem sehr arbeitsreichen Jahr geschrieben wurden. Der Komponist führte es im Rahmen seiner eigenen Abonnementkonzerte auf, die damals seine Haupteinnahmequelle waren.

Zwei Jahre zuvor hatte Mozart im Hause des Freiherrn Gottfried van Swieten etwas Außergewöhnliches erlebt: Er hatte die Gelegenheit, das Werk Johann Sebastian Bachs kennenzulernen, und begriff, dass die Polyphonie immer noch als vollkommenes Mittel zur Gestaltung von Form und Ausdruck eines Werkes dienen kann – sie ist kein Relikt der herrlichen Vergangenheit. Im Finale des Konzerts KV 459 stellte er das Publikum jener Zeit vor eine echte Herausforderung: Er bot eindrucksvolle fugenähnliche Abschnitte, in denen barocke Kunstfertigkeit mit Rokoko-Ornamentik einhergeht. Hinzu kommt, dass die überlieferten Solokadenzen zu diesem Konzert zu den raffiniertesten gehören – sie vermitteln uns ein ziemlich gutes Bild des improvisierenden Mozarts. (24')

Man vergisst zu leicht, dass **Ludwig van Beethoven** (1770–1827), häufig als „Titan der Musikgeschichte“ bezeichnet, nicht wenig Humor hatte. Auch in seiner Musik gibt es die unerwartet lustige Seite, die Selbstironie, den musikalischen Spaß – es ist die Seite der **Sinfonie Nr. 8 F-Dur op. 93**. Ziemlich harmlos wirkt sie nach der energischen Siebten Sinfonie, ähnlich wie die Pastorale (ebenfalls in der Tonart F-Dur) den ruhigen Gegenpol zur Fünften bildet. Doch der Eindruck täuscht – Beethoven sprüht hier vor Witz, der seinem einstigen Lehrer, dem großen Musik-Humoristen Joseph Haydn, weder in Originalität noch in Pointierung nachsteht.

Aber dies ist nicht alles. Der Dirigent Piotr Deptuch schrieb: „Beethovens Achte pflegt man als leicht und unpräzise anzusehen, obgleich ihr erster Satz mit dessen hektischem Verlauf musikalischer Ereignisse und jähen Ausbrüchen von Ostinato-Motiven einer atemberaubenden Fahrt über einen Gebirgspass ähnelt. Der zweite Satz ist wiederum

eine Burleske – das beste Stück dieser Art seit Haydns »Uhr-Sinfonie«. Einem anmutsvoll stilisierten Menuett folgt das raffinierte Finale des Werkes – hier finden wir rhythmisch verschobene Figuren und Motive sowie reichlich angewandte harmonische »Trugschlüsse«: All dies dient einem geradezu perversen Spiel mit dem Zuhörer, der etwas anderes erhält, als er erwartet hat. Die Achte Sinfonie, eines der Zeugnisse von Beethovens enormer künstlerischer Selbsterkenntnis, strahlt nur scheinbare Schlichtheit aus – Ausführende wissen leider selten, diese Partitur zu würdigen“. (26')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Unsere Konzertempfehlungen:

31.01.

GRANDIOSO

Euphorische Nacht

Fr, 19.00

sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin

Jarosław Meisner Posaune

Jakub Chrenowicz Leitung

E. CHABRIER – Rhapsodie „España“

A. WESOŁOWSKI – Euphory Concerto

A. WESOŁOWSKI – Gliss Concerto

G. BIZET – Suiten Nr. 1–2 aus der Oper „Carmen“

03.02.

ESPRESSIVO

Polish Jazz Legends

Mo, 19.00

Jazzkonzert

Szczecin Philharmonic Big Band

Bernard Maseli Vibraphon

Grzegorz Nagórski Posaune

05.02.

MISTERIOSO

Die vier Jahreszeiten von Buenos Aires

Fr, 19.00

Kammerkonzert

Trio Con Fuoco:

Edyta Wolańska Violine

Natalia Wesółowska Cello

Oleg Wolański Akkordeon

A. PIAZZOLLA –

Las cuatro estaciones porteñas

Libertango

Oblivion

Street Tango

Milonga del Angel

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT:

KONCERTMISTRZYNI /
KONZERTMEISTERIN
Karolina Hyla-Wybraniec

I SKRZYPCE / 1.VIOLINE

Maria Sakowska
Dominik Gugala
Izabela Wojciechowska
Joanna Hajkiewicz
Alina Krzyżewska
Maciej Musiał
Wioletta Borkowska
Anna Majewska
Andrii Kreshchenskyi

II SKRZYPCE / 2.VIOLINE

Anna Przerwa
Robert Smoliński
Magdalena Pajestka
Łukasz Górewicz
Zoja Piankowska
Robert Cybulski
Małgorzata Borowiecka
Patrycja Kozak

ALTÓWKI / BRATSCHEN

Grzegorz Sadowski
Ewa Jungiewicz
Magdalena Micke
Luca Persico
Zuzanna Walenciak
Izabela Joniec

WIOLONCZELE / CELLI

Yesong Lee
Klara Świdrów
Jacek Tomczak
Katarzyna Meisinger
Dorota Cieśla

KONTRABASY / KONTRABÄSSE

Paweł Jędrzejewski
Michał Mitschke
Wojciech Gunia

FLETY / FLÖTEN

Joanna Kowalczyk
Anna Wojnowicz-Drężek

OBOJE / OBOEN

Katarzyna Rachmaciej
Grzegorz Święciochowski

KLARNETY / KLARINETTEN

Krzysztof Krzyżewski
Krzysztof Baturo

FAGOTY / FAGOTTE

Michał Szydłowski
Zbigniew Kania

WALTORNIE / HÖRNER

Katarzyna Sułkowska
Oleksandr Melnychenko

TRĄBKI / TROMPETEN

Sławomir Kuszvara
Bogdan Rymaszewski

KOTŁY / PAUKEN

Jorge Luis Valcarcel Gregorio

STROICIEL FORTEPIANU /

KLAVIERSTIMMER
Paweł Kwiatkowski

Jazzowe brzmienia, filmowe emocje!



09.02.
nd, 19:00

COINCIDENCE

Paweł Tomaszewski fortepian
Wojciech Myrczek wokół
Bernard Maseli marimba
Jerzy Głowczewski saksofon altowy
Marek Podkova saksofon tenorowy
Piotr Schmidt/Jerzy Małek trąbka
Andrzej Świąś kontrabas, gitara basowa
Marcin Jahr perkusja
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Szymon Bywalec - dyrygent

Paweł Tomaszewski – pianista, kompozytor i aranżer – wraca do Szczecina, aby wraz ze swoim zespołem i Orkiestrą Filharmonii w Szczecinie zaprezentować Państwu materiał z naszej wspólnej płyty **Coincidence**. Płyta ta zdobyła ogromne uznanie i była nominowana do nagrody Fryderyk 2024.

Usłyszają Państwo dwie suity jazzowe:

Three Crowns - suita inspirowana jest legendą o św. Kindze.

Przypadek - którego tematem przewodnim jest muzyka Wojciecha Kilar do filmu Krzysztofa Kieślowskiego o tym samym tytule.

Pawłowi Tomaszewskiemu i Orkiestrze towarzyszyć będą czołowi muzycy jazzowi.

Koncert - na zaproszenie Narodowego Forum Muzyki-Filharmonii Wrocławskiej - zagramy 22 lutego we Wrocławiu.



GALERIA POZIOM 4

Katarzyna Laskowska | Circulus

Wystawa malarstwa Katarzyny Laskowskiej to zbiór prac, które stanowią swoisty cykl ilustrujący sceny z życia. Zawierają się w nim relacje międzyludzkie, emocje oraz zachwyty nad otaczającą nas naturą.

Wszystko powyższe podlega procesowi zmian, który artystka ilustruje malując techniką „kółek”. Koło to forma ciągła, bez początku i końca. W odbiorze pozytywna, bez niepokojących kształtów ostrych. Zamierzeniem artystki jest przekazanie poprzez swoją sztukę dobrych emocji wzbudzających dobre myśli i dobry nastrój. Cel jest osiągnięty, jeśli na twarzy odbiorcy zobaczy uśmiech.

Prace emanują energią i intensywnością kolorów. Kolory odzwierciedlają wyrazistą osobowość Kasi, która nie boi się ryzykować, wybiera kolory odważne, szczere, ucieka od nieśmiałości i niezdecydowania. W swej sztuce nie idzie na żadne kompromisy i nie boi się odsłaniać siebie. Artystka zachęca do refleksji nad byciem tu i teraz, do zachwyty nad chwilą, nad momentem, nad miejscem, nad emocją.

„Circulus” to zaproszenie do wejścia w świat, w którym z ufnością czerpiemy z tego co było, z uśmiechem i odwagą wkraczając w to, co będzie.

Wystawa będzie dostępna do 2 marca 2025 roku:

Galeria dostępna jest dla odwiedzających w:

soboty: 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

niedziele: 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

Bilety w cenie 10 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerię bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.





GALERIA POZIOM 4

Katarzyna Laskowska | Circulus

Die Ausstellung der Werke von Katarzyna Laskowska ist eine Sammlung von Werken – sie machen einen einzigartigen Zyklus aus, der Szenen aus dem Leben darstellt: zwischenmenschliche Beziehungen, Emotionen sowie die Bewunderung für die umgebende Natur.

All dies unterliegt einem Veränderungsprozess, den die Künstlerin mit der „Kreis“-Technik wiedergibt. Ein Kreis ist eine kontinuierliche Form, ohne Anfang und Ende, positiv wahrgenommen, frei von beunruhigender Schärfe. Die Künstlerin hatte vor, durch ihre Kunst gute Gefühle zu vermitteln, die gute Gedanken und gute Laune hervorrufen. Dieses Ziel ist erreicht, wenn ein Lächeln auf dem Gesicht der betrachtenden Person zu sehen ist.

Die Werke strahlen Energie und Farbintensität aus. Die Farben spiegeln die ausdrucksstarke Persönlichkeit von Laskowska wider, die sich nicht scheut, Risiken einzugehen, indem sie mutige Farben wählt, Schüchternheit und Unentschlossenheit vermeidet. In ihrer Kunst wünscht sie sich keine Kompromisse, scheut sich nicht, sich zu offenbaren. Sie ermutigt uns, uns auf das Hier und Jetzt zu besinnen, uns am Augenblick, am Ort, an der Emotion zu erfreuen.

„Circulus“ ist eine Einladung, eine Welt zu betreten, in der wir mit Zuversicht aus der Vergangenheit schöpfen und uns lächelnd und mutig auf das, was kommen wird, einlassen.

Die Ausstellung kann bis zum 2. März 2025 besichtigt werden:

Die Galerie ist geöffnet:

samstags: 12.00–16.00 Uhr (letzter Einlass um 15.30 Uhr)

sonntags: 12.00–16.00 Uhr (letzter Einlass um 15.30 Uhr)

Eintrittskarten (10 PLN) sind an der Abendkasse, am Ticketautomaten und unter filharmonia.szczecin.pl erhältlich.

Der Eintritt ist für Kinder unter 10 Jahren und für Menschen mit Behinderungen frei.

Die Besucher der Konzerte können die Galerie in den Pausen und eine halbe Stunde nach Ende des Konzerts kostenlos besichtigen.

Informacje:

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30

tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20

infolinia +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00

w piątek w godz. 13.00–20.00

w sobotę w godz. 12.00–16.00

oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Abonament:

Zachęcamy do zakupu abonamentów na następujących zasadach: przy zakupie przez jedną osobę co najmniej siedmiu (7) biletów normalnych/ulgowych na dowolnie wybrane koncerty* organizowane przez Filharmonię obowiązuje zniżka 15% od każdego biletu. Przy zakupie abonamentu przysługuje również zniżka na zakup produktów w sklepie Filharmonii.

Bilety grupowe:

Przy zakupie co najmniej piętnastu (15) biletów normalnych na jeden koncert.

Więcej: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w repertuarze.

*z wyłączeniem koncertów:

10 i 11.01.2025, 13.06.2025.

Informationen:

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr

Tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasse:

Tel. +48 91 431 07 20

Info +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr

am Freitag 13.00–20.00 Uhr

am Samstag 12.00–16.00 Uhr

und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Info:

von Dienstag bis Donnerstag 10.00–16.00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Aboservice:

Wir empfehlen Ihnen, Abonnements nach folgenden Regelungen zu erwerben:

Beim Kauf von mindestens sieben (7) normalen/ermäßigten Tickets Eintrittskarten für beliebig ausgewählte Konzerte* der Philharmonie durch eine Person gilt ein Rabatt 15% auf jede Karte. Beim Kauf eines Abonnements erhalten Sie außerdem einen Rabatt auf den Kauf von Produkten im Philharmonie-Shop.

Gruppentickets:

Beim Kauf von mindestens fünfzehn (15) normalen Tickets pro Konzert.

Mehr Infos: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

*mit Ausnahme der Konzerte:

10 u. 11.01.2025, 13.06.2025.

Mecenas Roku 2024



Patron Sezonu Artystycznego 2024/2025



Partner Motoryzacyjny Filharmonii



Znajdą nas Państwo / Unsere Webpräsenz:

facebook.com/filharmoniaszczecin
instagram.com/filharmoniaszczecin
x.com/filharmoniaSZN
youtube.com/filharmoniaszczecin
filharmonia.szczecin.pl